DOI: 10.33270/05267303.21
УДК 342.9

ВЕКЛЮК Ольга*
аспірант Національної академії внутрішніх справ
03035, пл. Солом'янська, 1, м. Київ, Україна
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7192-1411

Значення використання цифрових технологій у правоохоронній діяльності

Анотація. У статті досліджено значення використання цифрових технологій у сучасній правоохоронній діяльності України. Обґрунтовано, що динамічний розвиток інформаційного суспільства, поширення кіберзлочинності, гібридних загроз і цифрових форм комунікації зумовлюють необхідність технологічного оновлення роботи правоохоронних органів. Метою дослідження є визначення ролі цифрових технологій у забезпеченні ефективного функціонування органів правопорядку, а також формулювання змісту поняття «використання цифрових технологій у правоохоронній діяльності». Методологічну основу роботи становлять загальнонаукові та спеціально-юридичні методи, зокрема аналіз, синтез, узагальнення, системний і формально-юридичний методи. На підставі опрацювання наукової літератури та нормативно-правових актів розмежовано поняття інформаційних і цифрових технологій, визначено їх взаємозв'язок і специфіку застосування в правоохоронній сфері. Встановлено, що цифрові технології охоплюють використання комп'ютерної техніки, програмного забезпечення, інформаційно-комунікаційних систем, штучного інтелекту, великих даних, електронного документообігу, цифрових засобів ідентифікації та кібербезпеки. Визначено основні напрями їх застосування: модернізація внутрішньої адміністративної діяльності, автоматизація обміну й обробки службової інформації, підвищення ефективності запобігання, виявлення та припинення правопорушень, удосконалення оперативно-розшукової і слідчої діяльності, забезпечення публічної безпеки й порядку, протидія кіберзлочинності, а також посилення ідентифікаційних можливостей правоохоронних органів. Акцентовано, що використання цифрових інструментів сприяє швидшому аналізу значних обсягів інформації, оперативному реагуванню на загрози, покращенню взаємодії між підрозділами та зміцненню комунікації з населенням. Водночас їх упровадження слід здійснювати з дотриманням принципів законності, пропорційності, захисту персональних даних, інформаційної безпеки та поваги до прав і свобод людини. Доведено, що цифровізація є важливою передумовою підвищення ефективності, оперативності й адаптивності правоохоронної системи до сучасних безпекових викликів.

Ключові слова: правоохоронна діяльність, правоохоронні органи, цифровізація, цифрові технології, штучний інтелект, кібербезпека, публічна безпека.

Історія статті:
Отримано: 06.07.2026
Прийнято: 01.09.2026
Опубліковано: 01.10.2026

Рекомендоване посилання:
Веклюк О. Значення використання цифрових технологій у правоохоронній діяльності. *Наука і правоохорона.* 2026. Вип. 3 (73). С. 218–223. DOI: 10.33270/05267303.21

*Відповідальний автор

© Веклюк О., 2026. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Вступ

Згідно зі ст. 3 Конституції України, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнані в Україні найвищою соціальною цінністю. Права та свободи людини, їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Утвердження та забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави[1]. Реалізації цього обов'язку досягають завдяки використанню різних інструментів, серед яких одним з найефективніших є правоохоронна діяльність. Водночас постійний суспільний розвиток зумовлює необхідність її адаптації до змін, адже від цього безпосередньо залежить безпека суспільства. Головним питанням еволюції правоохоронної діяльності є впровадження та використання в її межах цифрових технологій.

Матеріали та методи

Питання використання цифрових технологій у правоохоронній діяльності слугували предметом вивчення в численних наукових працях. Цінними для представленого дослідження є висвітлення окресленої проблематики в контексті використання штучного інтелекту в діяльності правоохоронних органів (Fedorenko, Strilstiv, & Tarasenko, 2022; Morhunova, 2025). Слушними є висновки сучасних науковців щодо розвитку та впровадження цифрових технологій у діяльність Національної поліції України як ключового елемента реформування правоохоронної системи, що формує інноваційну модель взаємодії держави та громадянина (Novikov, 2026), а також надійного інструмента оптимізації слідчих процесів (Zhuchenko, 2024). Крім того, привертають увагу напрацювання щодо ризиків і загроз цифрової трансформації правоохоронних органів у контексті сучасних викликів, які постають в умовах воєнного стану, інформаційної та кібернетичної агресії (Vasylenko, 2026).

Однак, попри наявне наукове підґрунтя, учені так і не сформували загального підходу щодо значення використання цифрових технологій у правоохоронній діяльності.

Саме тому мета статті – встановити роль цифрових технологій у царині правоохоронної діяльності на теренах України.

Результати й обговорення

Слово «технологія» походить від двох грецьких слів: а) *techne* – майстерність, мистецтво, уміння робити штучні речі; б) *logos* – знання, пов'язані з цим умінням. В українській мові цьому поняттю відповідають такі визначення: сукупність способів обробки або переробки матеріалів, виготовлення виробів, проведення виробничих операцій тощо; сукупність знань, відомостей про послідовність окремих виробничих операцій у процесі виробництва чого-небудь (Kachurin, 2006, p. 93-94; Afanasieva, 2004, p. 13; Ivchenko, 2002, p. 472).

Поняття «цифрові технології» потлумачено в нормативно-правових джерелах. Наприклад, відповідно до Закону України «Про Національну програму інформатизації» від 1 грудня 2022 року № 2807-IX, цифрова технологія – це сукупність систематизованих правових, науково-технічних, організаційних рішень, спрямованих на застосування комп'ютерної та іншої електронно-обчислювальної техніки, програмного забезпечення та інших засобів для зменшення участі користувача інформаційно-комунікаційних систем і засобів інформатизації під час збирання, приймання, обробки, передавання інформації чи трудомісткості виконуваних операцій[2]. Частково інше тлумачення міститься в розпорядженні Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації» від 17 січня 2018 року № 67-р, згідно з яким цифрові технології – це одночасно величезний ринок й індустрія, а також платформа ефективності та конкурентоспроможності всіх інших ринків й індустрій[3].

Поряд з офіційним, законодавчим визначенням, у науковій царині сформовано низку різних підходів. Наприклад, А. М. Тормахова (2023) вважає, що цифрові технології – це основні інструменти та пристрої, які обробляють, генерують або зберігають дані. Учена акцентує на тому, що наразі цифрові технології впроваджено у сфери медицини, освіти, економіки, науки, журналістики, культури, вони стосуються політичної, воєнної та мистецької галузей. У кожному конкретному випадку вони дають змогу пришвидшити процес комунікації, отримати інформацію чи створити цифрову копію об'єкта, що існує в реальному світі. За допомогою цифрових технологій постає можливість проводити надточні операції чи запускати супутники. Серед прикладів пристроїв, у яких використовують цифрові технології, є всі ті пристрої, які ми використовуємо в повсякденному житті: комп'ютери, смартфони, планшети, цифрові камери тощо. Вони є основою для низки сучасних інновацій. Увесь спектр пристроїв, у яких використовують цифрові технології, складно охопити

[1] Конституція України : Закон України від 28 черв. 1996 № 254к/96-ВР. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text

[2] Про Національну програму інформатизації : Закон України від 1 груд. 2022 р. № 2807-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text

[3] Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації : розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січ. 2018 р. № 67-р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text

внаслідок того, що вони є невіддільною частиною того, чим ми користуємося (Tormakhova, 2023, p. 46).

На думку Д. Е. Кільдерова (2017), цифрові технології є продуктом, який надає можливість створювати, переглядати, розповсюджувати, змінювати, зберігати, вибирати, передавати й отримувати інформацію електронними засобами в цифровій формі. Наводячи приклад цифрових технологій, автор виокремлює комп'ютери та пристрої (комп'ютер, ноутбук, нетбук, планшет, смартфони, засоби мобільного зв'язку, ігрові консолі, медіаплеєри, пристрої для читання електронних книг), цифрове телебачення, роботів тощо (Kilderov, 2017, p. 110).

О. О. Барназюк (2017) пропонує юридично орієнтоване тлумачення категорії. Учений доводить, що в контексті права щодо цифрових технологій необхідно розрізняти два аспекти цього питання: 1) правове регулювання інформаційних відносин, тобто право як засіб регулювання правовідносин, що складаються у сфері інформаційного обміну в юридичній діяльності, зокрема із застосуванням цифрових технологій; 2) застосування цифрових технологій у всіх видах юридичної діяльності, зокрема правотворчість і правозастосування, тобто використання цифрових технологій для підвищення ефективності юридичної діяльності. На підставі викладеного автор доходить висновку, що цифрові технології – це законодавчо врегульований та організований процес застосування державними органами й органами місцевого самоврядування, іншими суб'єктами публічного управління засобів комп'ютерної та іншої електронно-обчислювальної техніки, програмного забезпечення, інформаційно-комунікаційних мереж та інших цифрових засобів з метою збирання, фіксації, обробки, зберігання та поширення правової інформації, а також створення документів в електронній формі (Bernaziuk, 2017, p. 85).

Натомість О. В. Лебідь (2023) обстоює позицію, згідно з якою цифрові технології є вираженням розвитку комунікаційної спроможності суспільства та нації. Використання цифрових технологій здатне вивести економіку країни на якісно новий рівень, як наслідок – суттєво вплинути на рівень життя її населення. Якщо йдеться про реальний сектор економіки, то протягом останніх десятиліть усі бізнес-процеси, взаємодії між підприємствами та стейкхолдерами, а також ринки всіх ресурсів зазнають значних трансформацій, адаптуючись до вимог цифрових технологій і систем. Такі технології, як великі дані, машинне навчання, розподілені реєстри, робототехніка, інтернет речей, віртуальна й доповнена реальність, бездротовий зв'язок тощо, зокрема ті, що ще знаходяться на концептуальній стадії, що ґрунтуються на широкому та безумовному використанні цифрових технологій; набори даних, що формують найближче та віддалене майбутнє сьогодні (Lebid, 2023).

Дослідження цифрових технологій не можна здійснювати ізольовано від категорії технологій інформаційних, адже ці явища безпосередньо пов'язані між собою. Згідно з дефініцією, яку пропонує Велика українська енциклопедія, це сукупність методів, операцій та програмно-технічних засобів, об'єднаних у технологічний процес, що забезпечує добирання, зберігання, накопичування, оброблення, пошук, виведення, копіювання, передавання та розповсюдження інформації[1].

Отже, інформаційні й цифрові технології співвідносяться між собою як частина і ціле. У першому випадку йдеться про весь набір технічних рішень обробки, зберігання, використання, передачі інформації за допомогою інформаційних-комунікаційних систем й електронних приладів. Своєю чергою цифрові технології – це сукупність спеціальних технічних рішень, ґрунтованих на використанні комп'ютерної, іншої електронно-обчислюваної техніки, що надає можливість організувати й забезпечити дистанційну комунікацію, автоматизувати процес обробки інформації, а також оцифрувати, тобто перевести в електронно-технічний формат, різноманітні процеси життєдіяльності суспільства.

Використання цифрових технологій у царині правоохоронної діяльності має різні форми й особливості, на чому неодноразово акцентували науковці. Наприклад, В. М. Василенко (2024) стверджує, що такий підхід дає змогу актуалізувати роботу відповідних органів і забезпечити їх ефективність у боротьбі з комплексними безпековими загрозами, які виникають унаслідок гібридної агресії, деструктивного інформаційного впливу та високої динаміки злочинності в цифровому середовищі. Цифрові інструменти, які впроваджують у діяльність органів правопорядку, здатні істотно підвищити ефективність виконання службових завдань – від оперативного аналізу обстановки до документування правопорушень, обміну даними між підрозділами та зміцнення зв'язків із громадськістю. Крім того, є можливість підвищення рівня цифрової компетентності працівників правоохоронних органів, що забезпечить розуміння ними юридичних наслідків цифрових дій, дотримання етичних стандартів і поваги до прав людини (Vasylenko, 2024, p. 955-956).

Визначаючи переваги використання штучного інтелекту (далі – ШІ) для потреб правоохоронної діяльності, О. О. Храпенко, А. М. Меденцев і В. О. Сперанський (2024) зауважують, що таке цифрове рішення надає можливість: 1) протидіяти крадіжкам даних в інформаційно-телекомунікаційних системах, адже ШІ-технології аналізу трафіку здатні виявляти несанкціоноване виведення великих обсягів даних із серверів підприємств, установ й організацій всіх форм

[1] Інформаційні технології. *Електронна версія «Великої української енциклопедії».* URL: https://vue.gov.ua/Інформаційні_технології

власності, а також органів державної влади; 2) попереджати атаки на критичну інфраструктуру – алгоритми ШІ аналізують дані в реальному часі, виявляючи аномальні сигнали, які можуть свідчити про спробу злому або саботажу. Результатом є зниження ризиків збоїв у роботі критичних систем; 3) боротися з поширенням шкідливого програмного забезпечення – антивірусні програми з елементами ШІ здатні виявляти нові види шкідливих програм й уразливості нульового дня на основі поведінкових характеристик, а не лише за попередньо відомими сигнатурами. Результатом є покращення ефективності захисту від нових і раніше невідомих загроз, а також отримання необхідних даних для виявлення осіб, які відповідають за розроблення та поширення злочинного програмного забезпечення.

Аналізуючи використання цифрових технологій у правоохоронній діяльності, О. М. Лунгол та О. А. Габорець (2023) зазначили, що цифрові технології мають значущий вплив на еволюцію оперативно-розшукової діяльності, створюючи нові можливості та парадигми в її методології. У сучасному світі, де наростає загроза як у фізичному, так і в віртуальному середовищі, важливість й актуальність використання інновацій та цифрових технологій в галузі оперативно-розшукової діяльності надзвичайно високі. Сучасні цифрові технології значно розширили можливості оперативних служб, передусім в обробці й аналізі значних обсягів інформації, що відкриває нові перспективи для виявлення та розслідування злочинів. Інноваційні методи, доступні правоохоронним органам, надають змогу здійснювати швидке та результативне відстеження комунікацій, проводити глибокий аналіз великих обсягів даних, вивчати активність у соціальних мережах і використовувати високорівневу аналітику для отримання критично важливої інформації. Інноваційні методи та цифрові технології сприяють підвищенню ефективності й розширенню можливостей правоохоронних органів у проведенні операцій та розслідуванні злочинів (Lunhol, & Haborets, 2023).

На підставі представлених наукових концепціях, а також аналізу сутності й особливостей цифрових технологій можемо окреслити загальну перспективу та важливість їх використання в контексті правоохоронної діяльності, що полягає в такому:

– цифрові технології надають можливість модернізувати внутрішню адміністративну діяльність правоохоронних органів, завдяки чому істотно підвищують її продуктивність, швидкість і якість. Передусім автоматизують процеси обміну й обробки службової інформації, що дає змогу уникнути бюрократії та надмірного формалізму. Використання цифрових технологій у цьому ключі може набувати вигляду: ведення електронного документообігу, створення корпоративної (службової) системи зв'язку, використання сучасних цифрових інструментів захисту електронної інформації, наприклад, за рахунок шифрування, здійснення внутрішнього контролю трудової активності або актуальності професійних навичок тощо;

– цифрові технології надають можливість підвищити якість й ефективність попередження, профілактики, виявлення і припинення кримінальних та інших правопорушень, а також удосконалити процеси забезпечення публічної безпеки й порядку;

– розвиток і застосування цифрових технологій у роботі правоохоронних органів сприяє розширенню та адаптації їхньої компетенції до сучасних викликів. Зокрема, інноваційні рішення дають змогу оперативно реагувати на правопорушення щодо інтересів держави та прав людини в цифровому просторі, що вчиняють із застосуванням інформаційно-телекомунікаційних, комп'ютерних та інших технологій;

– за допомогою цифрових технологій істотно підвищуються ідентифікаційні спроможності правоохоронних відомств. Сучасне програмне забезпечення надає можливості в умовах реального часу встановлювати анкетні й особисті дані людини, яку підозрюють у вчиненні кримінального чи будь-якого іншого правопорушення. Крім того, за допомогою цифрових технологій можна проводити моніторинг соціальних мереж й інших інформаційних систем, у яких відображається спосіб і ритм життя конкретної особи. Отримані відомості полегшують виявлення правоохоронними органами осіб і груп осіб, які вчиняють правопорушення, та притягнення їх до встановленої законодавством міри юридичної відповідальності.

Висновки

Використання цифрових технологій у правоохоронній діяльності – це цілеспрямований процес застосування в поточній діяльності правоохоронних органів новітніх цифрових рішень, комп'ютерної, електронної техніки та програмного забезпечення, завдяки чому оптимізують процеси внутрішньої адміністративної діяльності, актуалізують і вдосконалюють механізми виявлення, попередження, профілактики та припинення правопорушень, забезпечення публічної безпеки й порядку, а також посилюються ідентифікаційні спроможності з виявлення осіб та груп осіб, які вчиняють правопорушення, та притягнення останніх до юридичної відповідальності.

Подяки

Немає.

Фінансування

Дослідження не фінансувалося.

Конфлікт інтересів

Немає.

References

[1] Afanasieva, M.V. (2004). Constitutional and legal security of choice technologies in Ukraine. *Extended abstract of candidate's thesis.* Odesa. Retrieved from http://hdl.handle.net/11300/1796
[2] Bernaziuk, O.O. (2017). Problems of scientific significance of the understanding of digital technologies in law. *Scientific newsletter of Uzhgorod National University*, 47(2). 83-86. Retrieved from https://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_47%282%29__20
[3] Fedorenko, O.A., Stieltsiv, O.M., & Tarasenko, O.S. (2022). *The use of artificial intelligence technologies in law enforcement.* Kiev: Nat. acad. internal reference. Retrieved from https://elar.navs.edu.ua/handle/123456789/29185
[4] Ivchenko, A.O. (2002). *Tlumachny Dictionary of Ukrainian Language.* Kharkiv: FOLIO. Retrieved from https://archive.org/details/tlumachny2002
[5] Kachurin, S.H. (2006). Tactics of ship handwriting examination. *Candidate's thesis.* Kharkiv. Retrieved from http://hdl.handle.net/11300/857
[6] Kilderov, D.E. (2017). *Training of future technology teachers in the fields of integrated education.* Kiev: Maslakov. Retrieved from https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ba3ca680-c9a1-45ca-8cc9-12fa95974726/content
[7] Khrapenko, O.O., Medentsev, A.M., & Speranskyi, V.O. (2024). Digitalization of law enforcement activities: the use of artificial intelligence to combat cyber malware. *Legal scientific electronic journal*, 11, 505-508. DOI: 10.32782/2524-0374/2024-11/117
[8] Lebid, O.V. (2023). Digital and information technologies in management enterprises: reality and outlook in the future. *Economy and marriage*, 55. DOI: 10.32782/2524-0072/2023-55-19
[9] Lunhol, O.M., & Haborets, O.A. (2023). Innovative methods and digital technologies in operational noise activity. *Current nutrition in current science,* 11(17), 602-615. Retrieved from https://rep.dnuvs.ukr.education/server/api/core/bitstreams/69600982-b321-45e5-891d-ceeb4b6e8394/content
[10] Morhunova, T.I. (2025). The use of artificial intelligence in law enforcement activities. *Scientific innovations and advanced technologies*, 2(42), 638-652. DOI: 10.52058/2786-5274-2025-2(42)-638-652
[11] Novikov, Ye. (2026). Digital transformation of the activities of the National Police of Ukraine: the risks of discretionary fraud and the mechanisms for their mitigation. *Bulletin of the Kharkiv National University of Internal Affairs,* Special vip., 172-187. DOI: 10.32631/v.2026.Spec.Iss.12
[12] Tormakhova, A.M. (2023). Digital technologies as the basis for the formation of DIGITAL ANTHROPOLOGY. Ukrainian Culture: Past, Present, and Paths of Development, 47, 45-50. DOI: 10.35619/ucpmk.v47i.721
[13] Vasylenko, V.M. (2024). Digital transformation of law enforcement agencies: the risks in the minds of hybrid threats and the paths of their underwear. *Newsletter of the National Criminological Association of Ukraine*, 2(32), 945-958. DOI: 10.32631/vca.2024.2.74
[14] Vasylenko, V.M. (2026). Digital transformation of law enforcement agencies: the risks in the minds of hybrid threats and the paths of their underwear. *Newsletter of the Criminological Association of Ukraine*, 2(32), 945-958. DOI: 10.32631/vca.2024.2.74
[15] Zhuchenko, O.D. (2024). The infusion of current information technologies on the activities of law enforcement agencies: main trends and risks. *Scientific newsletter of Uzhgorod National University. Series "Law",* 5(86). DOI: 10.24144/2307-3322.2024.86.5.8

Список використаних джерел

[1] Афанасьєва М. В. Конституційне-правове забезпечення виборчих технологій в Україні : автореф. дис… канд. юрид. наук. : 12.00.02. Одеса, 2004. 203 с. URL: http://hdl.handle.net/11300/1796
[2] Берназюк О. О. Проблеми наукового визначення поняття цифрових технологій у праві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету.* 2017. Вип. 47. Т. 2. С. 83–86. URL: https://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_47%282%29__20
[3] Федоренко О. А., Стрільців О. М., Тарасенко О. С. Використання технологій штучного інтелекту у правоохоронній діяльності : аналіт. огляд. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2022. 105 с. URL: https://elar.navs.edu.ua/handle/123456789/29185
[4] Івченко А. О. Тлумачний словник української мови. Харків : ФОЛІО, 2002. 543 с. URL: https://archive.org/details/tlumachny2002
[5] Качурін С. Г. Тактика проведення судово-почеркознавчої експертизи : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2006. 225 с. URL: http://hdl.handle.net/11300/857
[6] Кільдеров Д. Е. Підготовка майбутніх учителів технологій на засадах інтегрованого навчання : монографія. Київ : Маслаков, 2017. 562 с. URL: https://enpuirb.udu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ba3ca680-c9a1-45ca-8cc9-12fa95974726/content

[7] Храпенко О. О., Меденцев А. М., Сперанський В. О. Цифровізація правоохоронної діяльності: використання штучного інтелекту для боротьби з кіберзлочинністю. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2024. № 11. С. 505–508. DOI: 10.32782/2524-0374/2024-11/117
[8] Лебідь О. В. Цифрові та інформаційні технології в управлінні підприємництвом: реальність та погляд у майбутнє. *Економіка та суспільство.* 2023. № 55. DOI: 10.32782/2524-0072/2023-55-19
[9] Лунгол О. М., Габорець О. А. Інноваційні методи та цифрові технології в оперативно-розшуковій діяльності. *Актуальні питання у сучасній науці.* 2023. № 11 (17). С. 602–615. URL: https://rep.dnuvs.ukr.education/server/api/core/bitstreams/69600982-b321-45e5-891d-ceeb4b6e8394/content
[10] Моргунова Т. І. Використання штучного інтелекту в правоохоронній діяльності. *Наукові інновації та передові технології.* 2025. № 2 (42). С. 638–652. DOI: 10.52058/2786-5274-2025-2(42)-638-652
[11] Новіков Є. Цифрова трансформація діяльності Національної поліції України: ризики дискреційних зловживань і механізми їх мінімізації. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ.* 2026. Спецвип. С. 172–187. DOI: 10.32631/v.2026.Spec.Iss.12
[12] Тормахова А. М. Цифрові технології як основа формування DIGITAL ANTHROPOLOGY. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку.* 2023. Вип. 47. С. 45–50. DOI: 10.35619/ucpmk.v47i.721
[13] Василенко В. М. Цифрова трансформація правоохоронних органів: ризики в умовах гібридних загроз та шляхи їх подолання. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2026. № 32 (2). С. 945–958. DOI: 10.32631/vca.2024.2.74
[14] Василенко В. М. Цифрова трансформація правоохоронних органів: ризики в умовах гібридних загроз та шляхи їх подолання. *Вісник Національної кримінологічної асоціації України.* 2024. № 2 (32). С. 945–958. DOI: 10.32631/vca.2024.2.74
[15] Жученко О. Д. Вплив сучасних інформаційних технологій на діяльність правоохоронних органів: основні тенденції та ризики. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право».* 2024. Т. 5. № 86. DOI: 10.24144/2307-3322.2024.86.5.8

VEKLIUK Olha
Postgraduate Student of the National Academy of Internal Affairs
03035, 1 Solomianska Sq., Kyiv, Ukraine
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7192-1411

The Importance of Digital Technologies in Law Enforcement

Abstract. This article examines the significance of using digital technologies in modern law enforcement activities in Ukraine. It is argued that the dynamic development of the information society, the spread of cybercrime, hybrid threats, and digital forms of communication necessitate technological modernization of law enforcement agencies' operations. The purpose of the study is to determine the role of digital technologies in ensuring the effective functioning of law enforcement agencies, as well as to define the concept of «the use of digital technologies in law enforcement activities». The methodological basis of this work consists of general scientific and specialized legal methods, in particular analysis, synthesis, generalization, as well as systemic and formal-legal methods. Based on a review of the scientific literature and regulatory acts, the concepts of information and digital technologies are distinguished, and their interrelationship and specific applications in the law enforcement sphere are identified. It has been established that digital technologies encompass the use of computer hardware, software, information and communication systems, artificial intelligence, big data, electronic document management, digital identification tools, and cybersecurity. The main areas of their application have been identified: modernization of internal administrative activities, automation of the exchange and processing of official information, improving the effectiveness of preventing, detecting, and stopping offenses, enhancing operational, investigative, and forensic activities, ensuring public safety and order, combating cybercrime, and strengthening the identification capabilities of law enforcement agencies. It is emphasized that the use of digital tools facilitates faster analysis of large volumes of information, rapid response to threats, improved coordination between units, and strengthened communication with the public. At the same time, their implementation should be carried out in accordance with the principles of legality, proportionality, protection of personal data, information security, and respect for human rights and freedoms. It has been demonstrated that digitalization is an important prerequisite for improving the efficiency, responsiveness, and adaptability of the law enforcement system to modern security challenges.

Keywords: law enforcement activities; law enforcement agencies; digitalization; digital technologies; artificial intelligence; cybersecurity; public safety.